

ZARYS REGULAMINU ŻYCIA APOSTOLSKIEGO AKTUALIZOWANEGO – ostatnia korekta z 28 lutego 2005

Rozdział I

Salezianie współpracownicy i Salezjanki współpracownice w Kościele i w świecie

*„Dzieło Współpracowników rozszerzy się po wszystkich krajach,
rozprzestrzeni się w całym świecie chrześcijańskim. Ręka Boża je
podtrzymuje! Współpracownicy będą rozbudzać ducha katolickiego. Jest to
tylko moja utopia, lecz ja ją podtrzymuję” (ks. Bosko, MB XVIII, 161)*

Art.1. Salezianie współpracownicy i Salezjanki współpracownice w Kościele

§ 1. Charyzmat salezjański jest przeżywany poprzez aktywne uczestnictwo w ewangelizującym posłannictwie Kościoła, w duchowości dnia codziennego.

Salezianie współpracownicy są powołani do włączenia się w Kościół lokalny oddając się służbie we własnej parafii i diecezji, aby podjąć się zgodnie z własnymi możliwościami, zdolnościami i kompetencjami konkretnych odpowiedzialnych zadań, przede wszystkim na polu duszpasterstwa młodzieżowego.

§ 2. Charyzmat salezjański umacnia się poprzez współdziałanie w Rodzinie salezjańskiej, w apostolskim projekcie Księdza Bosko, uczestnicząc odpowiedzialnie w oddziaływaniu wychowawczym i duszpasterskim Towarzystwa Świętego Franciszka Salezego i Instytutu Córek Maryi Wspomożycielki. Poza tym spełnia się w realizacji własnych planów interwencji, zwłaszcza na polu duszpasterstwa młodzieżowego.

Rozdział II

Zaangażowanie apostolskie Salezjanina współpracownika i Salezjanki współpracownicy

Art. 2. Salezjanie współpracownicy i Salezjanki współpracownice w rzeczywistości socjalno-kulturowej

§ 1. We wszystkich środowiskach w jakich żyją Salezjanie współpracownicy, wierni Ewangelii i nauczaniu doktryny społecznej Kościoła, interpretując znaki czasów, kontynuują stwórcze dzieło Boga i dają świadectwo Chrystusowi prawomyślnością, przedsiębiorczością, prawością życia i spostrzegawczością wychowawczą; z poważnym i uaktualnianym znawstwem; dzieląc radości, cierpienia i pragnienia osób znajdujących się u ich boku; dyspozycyjni w służbie bliźniemu w każdych okolicznościach.

§ 2. Formują w sobie prawe sumienie własnej odpowiedzialności i uczestnictwo w życiu społecznym w środowisku kultury, ekonomii i polityki. Odrzucają to wszystko co prowokuje i powoduje rozwój niesprawiedliwości i ucisku, marginalizacji, przemocy i z odwagą występują usuwając ich przyczyny.

§ 3. Czynn timeresują się etycznym wymiarem kultury. Na bieżąco uaktualniają swoją wiedzę o rozwoju środków społecznego przekazu, z powodu ich wpływu przede wszystkim na kształtowanie się młodzieży i środowisk ludowych.

§ 4. Włączają się, według własnych zdolności i możliwości, w środowiska kulturowe, urzędowe, społeczno-polityczne osiągnięcia dobra wspólnego i jego ciągłego rozwoju. Działają zgodnie z wymogami ewangelicznej wolności i sprawiedliwości, aby strzec poszanowania praw człowieka, a co za tym idzie odradzać i odnawiać mentalność i obyczaje, prawa i zasady współżycia w środowiskach, w których żyją.

§ 5. Angażują wszystkie swoje siły dla rozwoju pokoju, ochrony środowiska, dialogu w budowaniu 'społeczeństwa miłości. Dbają o rozwój organizacji pomocy społecznej

dotyczących: wyżywienia, zdrowia, mieszkania, pracy, wychowania, dostępu do dóbr kultury, swobodnego przemieszczania się osób i informacji oraz dbania o wolność religijną.

Art. 3. Stowarzyszenie w rzeczywistości obywatelskiej i kościelnej.

§ 1. Uwaga Stowarzyszenia jest skierowana na wszelkie sygnały pochodzące od społeczności świeckiej, dotyczące rozwoju ochrony całej osoby ludzkiej, a zatem jej podstawowych praw.

§ 2. Stowarzyszenie odważnie interweniuje, zgodnie ze wskazaniem Kościoła, aby rozwijać obyczaje społeczno-polityczne oparte na Ewangelii i rozpowszechniać ludzkie wartości chrześcijańskie. Oświeca i zachęca Stowarzyszonych do podjęcia się odpowiedzialnie własnych obowiązków w społeczeństwie.

Staje się członkiem stowarzyszeń, ruchów i grup apostołskich, organizacji wychowawczych, organizmów, które stawiają sobie zwłaszcza za cel służbę młodzieży i rodzinie, solidarność między uprzemysławiającymi się ludami i rozwój sprawiedliwości i pokoju.

§ 3. Stowarzyszenie ze szczególną uwagą obserwuje rozwój społecznego wolontariatu. Włącza się w propozycje formacji i uczestniczy w inicjatywach organizacji o korzeniach chrześcijańskich.

§ 4. Stowarzyszenie angażuje się w upowszechnianie dialogu między kulturami i wyznaniami.

Art. 4. Struktury, w których działamy

Salezianie współpracownicy dają początek stowarzyszeniom, udzielając się w tych środowiskach społecznych, w których żyją; w szczególności zaś:

- świeckich, kulturowych, społeczno-ekonomicznych i politycznych: zwracają uwagę na wychowanie młodzieży i na życie rodzin

- kościelnych: oferują odpowiedzialną współpracę biskupom i proboszczom zwłaszcza we wspólnotach parafialnych;
- środowiskach ożywianych przez Towarzystwo Św. Franciszka Salezego, przez Córki Maryi Wspomożycielki lub inne Grupy Rodziny Salezjańskiej: Oratoria, Centra młodzieżowe, szkoły, stowarzyszenia, instytucje formacyjne i w środowiskach Duszpasterstwa młodzieżowego.
- dziełach zarządzanych przez inne wspólnoty zakonne i organizacje kościelne.

Art. 5. Metoda dobroci

Salezjanie współpracownicy w swoim zaangażowaniu wychowawczym wprowadzają w czyn system prewencyjny Księdza Bosko, który „opiera się na rozumie, religii i dobroci”, czyli:

- budują środowisko wychowawcze o klimacie rodzinnym, w którym poprzez stałą i animującą obecność pomagają odczuć obecność Boga czyniąc dobro;
- podejmują się wychowywania opartego na przekonywaniu i skierowanego na osobiste kierownictwo i doświadczenie wspólnotowe;
- wydobywają z młodzieży każde możliwe dobro;
- doceniają specyficzne powołania każdego młodego człowieka, aby zrobić z niego „dobrego chrześcijanina i uczciwego obywatela”;
- kochają w sposób odczuwalny i dojrzały tak, aby nauczyć ufności i miłości do tego wszystkiego co „jest budujące dla młodego człowieka”;
- wychowują do umiłowania wartości życia, odpowiedzialności, solidarności, umiejętności dzielenia się i jedności.

Art. 6. Współodpowiedzialni w Kościołach lokalnych

Salezjanie współpracownicy rozwijają wierność nauce Magisterium Kościoła.

Stosunki z proboszczami, kapłanami, zakonnikami i innymi świeckimi odznaczają się serdeczną solidarnością i aktywnym uczestnictwem w planach duszpasterskich, zwłaszcza dotyczących młodzieży, rodzin i powołań.

Powołani w Kościele do posługi oddają się jej z dyspozycyjną postawą służenia w stylu salezjańskim.

Rozdział III

Salezjanin współpracownik i Salezjanka współpracownica w jedności i współpracy

Art. 7. Duch rodzinny

§ 1. Aby praktykować w sposób konkretny jedność z grupami Rodziny Salezjańskiej, poznawać się, wymieniać doświadczeniami i projektami apostołskimi, wzrastać wspólnie, Salezjanie współpracownicy i Salezjanki współpracownice angażują się osobiście tak na forum Centrów lokalnych jak i Rad Rodziny Salezjańskiej w rozwój inicjatyw, zmierzających do nieustannej wymiany i współdziałania w doświadczeniach.

Wszystkie centra powołane są do promowania w takim znaczeniu spotkań, celebracji, dni formacji i odnowy, przyjaźni i ducha rodzinnego, chwil animacji, dni modlitwy, rekolekcji i ćwiczeń duchowych.

§ 2. Aby umacniać poczucie przynależności do Stowarzyszenia, Salezjanie współpracownicy wspierają się wzajemnie, zwłaszcza poprzez wymianę dóbr duchowych.

§ 3. Manifestują w konkretny sposób swoją ludzką i chrześcijańską solidarność ze współpracownikami chorymi i znajdującymi się w trudnym położeniu, towarzysząc im również współczuciem i modlitwą.

§ 4. W jedności ze zmarłymi Salezjanami współpracownikami i wdzięczni za ich świadectwo, modlą się za nich i kontynuują z wiernością ich misję.

§ 5. Są otwarci na współpracę z salezjańskimi stowarzyszeniami świeckich w szacunku dla ich odmienności.

§ 6. W duchu rodzinnym Stowarzyszenie otwiera się na zakonników i zakonnice z Rodziny Salezjańskiej, którzy z ważnych powodów otrzymali przeniesienie do stanu świeckiego, aby kontynuować życie swoim powołaniem salezjańskim. Dla nich wstąpienie do Stowarzyszenia wymaga przejścia formacji właściwej dla rzeczywistości w jakiej żyją.

Art. 8. Współodpowiedzialni w działaniu

Aby współodpowiedzialność w posłannictwie przekładała się na współodpowiedzialność w działaniu:

§ 1. W ramach Stowarzyszenia obowiązki na jakimkolwiek poziomie będą praktykowane w duchu posługi, zgodnie z zasadami jedności, współodpowiedzialności i współpracy.

§ 2. W różnorodnych sytuacjach i obowiązkach Salezjanie współpracownicy wnoszą do Stowarzyszenia własny ważny wkład.

Wszyscy są powołani do uczestnictwa na różne sposoby w życiu Stowarzyszenia:

- młodzi, nosiciele dynamizmu, jednoczą się we wspólnym posłannictwie ze swoją wrażliwością i zdolnością kreatywności
- dorośli i osoby w podeszłym wieku, poprzez swoje dojrzałe doświadczenie i długotrwałą wierność, wnoszą świadectwo życia zbudowanego na Chrystusie i przeżytego w ziemskiej rzeczywistości: rodziny, profesjonalnego zaangażowania w środowisku pracy, kultury; praktycznej odpowiedzialności społecznej, ekonomicznej i politycznej
- ci wszyscy, którzy doświadczają cierpienia i niemożności działania, umacniają działalność wychowawczą i apostołał wszystkich w ofierze swego cierpienia i modlitwy
- członkowie kleru diecezjalnego jako Salezjanie współpracownicy, ofiarują służbę własnej posługi.

Art. 9. Solidarność ekonomiczna

Poczucie przynależności i współodpowiedzialności obejmuje także aspekt ekonomiczny.

Salezjanie współpracownicy wspierają Stowarzyszenie w jego funkcjonowaniu i posłannictwie poprzez roczne datki, odpowiednie do własnych możliwości i potrzeb Stowarzyszenia, na wszystkich poziomach.

10. Specyficzne więzi z Towarzystwem Świętego Franciszka Salezego i Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki

§ 1. Stosunki ze współbraćmi i współsiostrami rozwijają się w klimacie wzajemnego zaufania. Animowanie centrów, ustanowionych przy dziełach salezjańskich, angażuje Delegatów i Delegatki, Wspólnotę zakonną inspektorialną i lokalną, w zadaniu wnoszenia wkładu w formację stowarzyszonych, aby mogli oni rozwijać i dawać świadectwo salezjańskiego charyzmatu, przede wszystkim w środowisku świeckim.

§2. Inspektorzy i Inspektorki we współpracy z Dyrektorami i Dyrektorkami gwarantują jedność we wspólnocie i w misji. Angażują się w rozwój duchowy Centrów i włączają wspólnoty zakonne w dawanie świadectwa o wartości świętości i w ochoczą posługę w animacji.

Rozdział IV

Świecki duch salezjański Salezjanina współpracownika i Salezjanki współpracownicy

11. Styl działania

§ 1. Ksiądz Bosko był człowiekiem praktycznym i niezależnym, pracownikiem niezmordowanym i kreatywnym, uduchowionym nieprzerwanym głębokim życiem wewnętrznym.

Wierni jemu Salezjanie współpracownicy, zwracający uwagę na realne potrzeby, mają poczucie rzeczywistości, rozpoznają znaki czasów i z duchem inicjatywy udzielają konkretnych odpowiedzi na najważniejsze potrzeby młodzieży, pochodzące z danego

terytorium i z zamieszkującej je społeczności świeckiej . Są gotowi weryfikować i nieustannie dostosowywać własne działanie.

§ 2. Uzupełniają swoje działanie postawą kontemplacji, która wiedzie ich do poszukiwania i rozpoznania misterium obecności Boga w codzienności i oblicza Chrystusa w braciach.

§ 3. Silni wezwaniem Księdza Bosko «praca i umiarkowanie», przyjmują z pogodą trudności życia i akceptują krzyż jaki towarzyszy ich pracy apostołskiej.

Art. 12. Życie duchowe

§ 1. Salezjanie współpracownicy karmią swoje życie wewnętrzne codziennym dialogiem z Panem i czytaniem Pisma. Uczą się w ten sposób widzieć, osądzać i działać w świetle Słowa Bożego.

§ 2. Przeżywają pracę, czas wolny, działania apostołskie, radości i cierpienia jako dary wdzięczne Panu.

§ 3. Obchodzą tradycyjne święta salezjańskie.

§ 4. Biorą udział w ćwiczeniach duchowych, proponowanych corocznie przez Stowarzyszenie, traktując je jako czas uprzywilejowany.

§ 5. Doceniają przewodnictwo duchowe jako sposób towarzyszenia, praktykowany przez salezjanów zakonników, zakonnice i świeckich.

Rozdział V

Przynależność i formacja Salezjanina współpracownika i Salezjanki współpracownicy

Art. 13. Poczucie przynależności

§ 1. Aby umacniać poczucie przynależności do Stowarzyszenia i ożywiać nieustannie świecki charyzmat salezjański, Rada każdego lokalnego centrum zobowiąże się do zorganizowania corocznie, najlepiej przy okazji święta salezjańskiego, odnowy przyrzeczeń ze strony Salezjanów współpracowników.

§ 2. Salezjanie współpracownicy zaangażowani w innych ośrodkach apostolskich lub jako wolontariusze realizują swój specyficzny charyzmat, rozprzestrzeniają dzieło Stowarzyszenia i ubogacają centrum dzieleniem się swoim doświadczeniem.

14. Inicjatywy formacji początkowej

§ 1. Proces formacji trwa przez całe ich życie stowarzyszonych, ponieważ Pan wzywa nieustannie do nieprzerwanej przemiany sytuacji osobistej i środowiskowej.

§ 2. Aby wyznaczyć proces oceny aspiranta, Stowarzyszenie wyznacza drogi strukturalnej i dostosowanej formacji, tak wspólnotowej jak indywidualnej. Obejmuje ona studium i analizę niektórych tematów formacyjnych, odnoszących się do sfery ludzkiej, chrześcijańskiej, kościelnej i salezjańskiej:

- Słowa Bożego
- Dokumentów Kościoła
- Życia i dzieła Księdza Bosko
- Systemu prewencyjnego Księdza Bosko
- Projektu Życia Apostolskiego Stowarzyszenia
- Dokumentów Przełożonego Generalnego

- Dokumentów Stowarzyszenia
- Duchowości i Świętości salezjańskiej
- Historii i rozwoju charyzmatu Rodziny Salezjańskiej

§ 3. Częścią integralną wstępnej formacji jest salezjańskie, apostołskie zaangażowanie i uczestnictwo w życiu centrum.

Art. 15. Propozycje formacji permanentnej

§ 1. Świadomi potrzeby nieustannej formacji Salezjanie współpracownicy:

- rozwijają własne ludzkie talenty, aby coraz lepiej wywiązywać się z obowiązków rodzinnych, zawodowych i obywatelskich
- dbają o dojrzałość własnej wiary i miłości, wzrastając w jedności z Bogiem, aby ich własne życie było coraz bardziej ewangeliczne i salezjańskie
- poświęcają czas na rozmyślanie i naukę, aby poznać Pismo Święte, naukę Kościoła, znajomość Księdza Bosko, dokumenty salezjańskie
- przygotowują się do apostołatu i służby, do których są powołani.

§ 2. Są to działania szczególnie formacyjne:

- okresowe spotkania, przynajmniej comiesięczne, mające miejsce w zależności od wymogów życia i apostołstwa członków centrum; inne formy spotkań w miarę możliwości otwarte dla środowiska i społeczeństwa świeckiego
- szczególne okresy modlitwy i podejmowania decyzji;
- spotkania z Grupami Rodziny salezjańskiej na wszystkich poziomach;
- zapoznanie się z czasopismami Rodziny salezjańskiej, a w szczególności z Biuletynem Salezjańskim.

§ 3. Duże znaczenie w planie formacji mają spotkania i propozycje programowania lub przeanalizowania, jakie Stowarzyszenie organizuje na poziomie prowincjalnym,

regionalnym, światowym, jak również te dotyczące specyficznej tematyki organizowane przez innych członków Rodziny Salezjańskiej i z ich udziałem.

Uczestnictwo w takich inicjatywach jako zaaprobowanych przez wyższe władze Stowarzyszenia, jako odpowiedzialnych lub przez przedstawicieli centrów lokalnych, powinno być starannie przygotowane, a owoce takich spotkań powinny być przekazane wszystkim członkom Centrum.

§ 4. Stowarzyszenie angażuje się w użycie różnorodnych dróg przekazu społecznego i w nowe technologie, aby współpracować w dialogu kulturowym, rozwijać umiejętność krytycznej oceny i opracowywać programy formacyjne dostępne na różne sposoby.

Art. 16. Formacja do służby i odpowiedzialności

§ 1. Posługa animowania i odpowiedzialności w Stowarzyszeniu jest posługą apostołatu. Dzięki niej Stowarzyszenie wzrasta i dojrzewa w jedności, w życiu duchowym i w posłannictwie salezjańskim. Każdy stowarzyszony może być poproszony do ofiarowania w ustalonym czasie własnych sił i zdolności w służbie kierowania i odpowiedzialności.

§ 2. Salezjanie współpracownicy stają się dyspozycyjni w okresie posługi, przeżywają go właściwie doceniając i pogłębiają własną specyficzną formację, konieczną dla podniesienia jakości własnej posługi, zgodnie z programami ustalonymi przez Stowarzyszenie. Kończąc swoją posługę dają świadectwo swojej przynależności postawą prostoty i dyspozycyjności w Stowarzyszeniu.

Rozdział VI

Organizacja Stowarzyszenia

Art. 17. Centra lokalne i ich koordynowanie na poziomie prowincji

§ 1. Centra lokalne grupują na ogół minimum 7 stowarzyszonych, którzy żyją i działają na

określonym terytorium. Centra lokalne organizują się w poziom Prowincji, jak tylko staje się to możliwe; odpowiednim minimum są co najmniej 3 centra.

§ 2. Zrzeszeni mieszkający tam, gdzie nie istnieje Centrum lokalne, pozostają zawsze połączeni z tym, które jest im najbliższe, a ono utrzymuje kontakt z nimi i umożliwia uczestnictwo w swoich aktywnościach.

§ 3. Stowarzyszenie jest przygotowane na możliwość ustanawiania centrów współpracowników salezjańskich, gdziekolwiek posłannictwo salezjańskie będzie tego wymagało, w trybie określonym przez Radę prowincjalną.

§ 4. Salezjanie współpracownicy, którzy nie mają możliwości przynależenia do centrum lokalnego będą przyłączeni do Rady prowincjalnej w trybie ustanowionym przez samą Radę, która może wykorzystywać do tego wprowadzanie współczesnych środków przekazu i oceniać, czy tacy Salezjanie współpracownicy czują się zjednoczeni ze Stowarzyszeniem „stanowiąc sieć”. Mimo to będą brali udział w spotkaniach zaplanowanych przez Radę prowincjalną lub przez najbliższe im centrum lokalne.

§ 5. Osoba Inspektora na poziomie zarządzanej przez niego prowincji, uobecnia posługę Przełożonego Generalnego w służbie animowania, charyzmatycznego kierowania i rozwoju.

§ 6. Przełożony Generalny za zgodną Przełożonej Generalnej FMA zleca właściwej Inspektorce posługę animowania, kierowania i rozwoju centrów powstałych przy wspólnotach FMA.

§ 7. Gdyby miało dojść do zamknięcia Dzieła SDB lub FMA, do którego odnosiło się Centrum lokalne Stowarzyszenia, Centrum to postara się zagwarantować kontynuację obecności salezjańskiej w społeczności, pracując w ścisłej jedności z kościołem lokalnym za zgodą miejscowego biskupa.

Inspektor i Inspektorka uzgodnią z odpowiedzialnymi Centrum lokalnego rozwiązywania

ewentualnych problemów logistyczno-organizacyjnych, będących następstwem zamknięcia dzieła, jak również zaangażują się w zapewnienie koniecznej animacji duchowej poprzez wyznaczenie delegata lub delegatki.

§ 8. W przypadku gdy Lokalne Centra powstały przy dziełach SDB i FMA położonych niedaleko siebie, konieczne jest porozumienie i współpraca, dzięki wspólnym uzgodnieniom Rad lokalnych, w poszanowaniu autonomii właściwej dla każdego z Centrów.

18. Rada lokalna

§ 1. Stowarzyszenie na poziomie lokalnym jest ustanawiane kolegialnie przez Radę.

§ 2. Rada Lokalna składa się z członków wybranych przez Salezjanów współpracowników z Lokalnego Centrum. Składa się z odpowiedniej liczby radców – zwyczajowo od trzech do siedmiu, jednak nie więcej niż jednej trzeciej członków centrum – i z delegata SDB lub delegatki FMA z ważnym głosem.

§3. Kadencja Radców trwa trzy lata, po których mogą być ponownie wybrani na dodatkowe trzecie kadencje.

Art. 19. Zadania i główne cele Rady Lokalnej

§ 1. Dla zapewnienia funkcjonowania Stowarzyszenia, w celu zachowania jego założeń apostołskich w jedności z Radą prowincjalną głównymi zadaniami są:

- planowanie, organizowanie i koordynowanie założeń formacyjnych i apostołskich członków
- dbanie o więzy jedności z Towarzystwem Świętego Franciszka Salezego, Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki i innymi Grupami Rodziny Salezjańskiej
- zwoływanie zgromadzeń wspólnot i kongresów;
- dbanie o administrowanie dobrami Stowarzyszenia;

- przygotowanie aspirantów do ich włączenia do centrum i ocena ich drogi formacji, w porozumieniu z Radą prowincjalną
- owocne wykorzystanie dla dobra Stowarzyszenia zawodowych kompetencji i bogactwa duchowego wszystkich stowarzyszonych, doceniając rozbieżności i kierując nimi konstruktywnie dla daru jedności
- animowanie propozycji sprzyjających wierności powołaniu stowarzyszonych i aktywnemu udziałowi w życiu centrum

Okresowa odnowa Przyrzeczenia będzie uroczystą chwilą dowartościowania tej wędrówki wierności.

§ 2. Każda Rada wybierze spośród wybranych członków:

- Koordynatora mającego prawo wyboru swojego wicekoordynatora spośród Radców
- Administratora
- Sekretarza.

Każda Rada ustanowi odpowiedzialnego za Formację, w przypadku braku ustanowienia takiej osoby zadania tego podejmie się Koordynator.

§ 3. Zadaniem Rady lokalnej jest:

- określenie zakresu koordynacji właściwej dla formacji i posłannictwa w Stowarzyszeniu
- rozpowszechnianie i umożliwienie poznania duchowości księdza Bosko
- propagowanie powołania Salezjanina współpracownika, planując i aktualizując możliwe działania dla przyjęcia nowych aspirantów
- wyrażanie własnego zdania w sprawie zaaprobowania Aspiranta, które jest zadaniem Rady prowincjalnej
- kolegialne decydowanie o inicjatywach przedkładanych i realizowanych przez lokalnego Koordynatora, Administratora i Odpowiedzialnego za formację, jak również weryfikowanie i analizowanie działalności Sekretarza
- adoptowanie dodatkowych działań dla sprzyjania optymalnemu działaniu Centrum, zachowując wskazania Projektu życia apostołskiego Stowarzyszenia.

Art. 20. Obowiązki i zadania wewnętrzne Rady Lokalnej

Różne są obowiązki powierzone radcom odpowiedzialnym za zarządzanie wewnątrz Rady.

§ 1. Obowiązkiem koordynatora lokalnego jest:

- zwoływanie spotkań, przewodniczenie im, koordynowanie prac, dbanie o wykonanie ustaleń
- powiadamianie organów wyższych o życiu i działalności w Stowarzyszeniu
- reprezentowanie Stowarzyszenia i utrzymywanie w imieniu Rady łączności z lokalnymi organizacjami kościelnymi i z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej
- podejmowanie decyzji w nagłych przypadkach, w ramach kompetencji Rady, następnie sukcesywnie rozliczanie się z nich
- zwoływanie wyborów dla odnowienia Rady, przygotowanie do weryfikacji sprawozdań na zakończenie każdego trzylecia i oczekiwanie z troską na przekazanie władzy pomiędzy Radą odchodzącą i rozpoczynającą
- zachowanie i rozwijanie w Centrum programów i inicjatyw proponowanych przez Radę Prowincjalną.

§ 2. Zadaniem Administratora lokalnego jest:

- animowanie solidarności ekonomicznej stowarzyszonych;
- organizowanie inicjatyw finansowania zaplanowanych działalności;
- troska o dobra należące do Stowarzyszenia;
- wynajdywanie źródeł możliwego finansowania i wsparcia finansowego;
- uaktualnianie ksiąg rachunkowych;
- przedstawianie projektu bilansu Radzie Lokalnej;
- zapewnienie ustanowienia środków solidarności przy organizowaniu zbiórek dla społeczeństw najbardziej potrzebujących
- przedstawianie rozliczeń finansowych Radzie prowincjalnej.

§ 3. Zadaniem Sekretarza jest:

- redagowanie pisemnych sprawozdań ze spotkań;
- współodpowiedzialność z koordynatorem w zawieraniu aktów prawnych z Kościołem i Społecznością Obywatelską

- dbanie i uaktualnianie oraz przechowywanie archiwum dokumentacyjnego Rady;
- okresowe przekazywanie uaktualnionych danych Radzie prowincjalnej

§ 4. Zadaniem Odpowiedzialnego za formację (w porozumieniu z Radą prowincjalną) jest:

- przygotowanie programu formacyjnego dla aspirantów;
- przygotowanie rocznego programu formacji permanentnej
- dbanie i pilnowanie wszystkich specyficznych aspektów formacji.

Art. 21. Delegaci i Delegatki

§ 1. Inspektorzy i Inspektorki, poprzez Delegatów i Delegatki, animują Centra ustanowione przy ich dziełach lub przyłączone do ich Inspektorii.

§ 2. Każda Rada ma Delegata i Delegatkę. Są oni animatorami duchowymi, odpowiedzialnymi przede wszystkim za salezjańską formację apostolską. Z nakazu niniejszego Regulaminu, prawnie są częścią odpowiedniej Rady.

§ 3. Delegaci i Delegatki na poziomie prowincji są nominowani przez własnego Inspektora lub Inspektorkę, po wysłuchaniu zdania członków odpowiedniej Rady i mając na uwadze, na ile to możliwe, potrzeby Centrum.

§ 4. Jeśli Centrum lokalne nie powstało przy dziele salezjańskim SDB lub FMA, Inspektor może nominować jako Delegata lokalnego kooperatora salezjanina lub kooperatorkę salezjankę odpowiednio przygotowanych.

§ 5. Delegat lub delegatka, tam gdzie jest to konieczne, może otrzymać obowiązek nominacji dla kilku Centrów lokalnych.

22. Specyficzne zadania Delegatów i Delegatesk

§ 1. Rozwijają zdolność odpowiedzialności i współpracy pomiędzy Radami, celem

przeżywania niezależności organizacyjnej w charyzmatycznej jedności z Towarzystwem Świętego Franciszka Salezego i z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki.

§ 2. Pozwalają Salezjanom współpracownikom zdobyć pełną wiedzę o posłudze przewodnictwa duchowego, wychowawczego i duszpasterskiego, do jakiej delegaci i delegatki są powołani prowadzić, dla budowania skutecznego apostołstwa ukierunkowanego na młodzież.

§ 3. Delegaci i delegatki na poziomie prowincjalnym animują Delegatów i Delegatki Centrów lokalnych, pragnąc ułatwić im podejmowanie odpowiedzialności przy animowaniu Salezjanów współpracowników oraz brania współodpowiedzialności z nimi za ich apostołską formację salezjańską.

§ 4. Delegaci i delegatki prowincjalne, w porozumieniu z delegatem lub delegatką regionalną i światową, wspierają odnowę i formację wszystkich delegatów i delegatek, a uczestniczą w niej odpowiedzialni Stowarzyszenia, w charyzmatycznym wymiarze salezjańskim, w specyficznym odniesieniu do ich zadania animacji duchowej.

Art. 23. Organizacja Rad prowincjalnych

§ 1. Centra Lokalne określonego terytorium, ustalonego przez Przełożonego Generalnego, wraz z Radą światową stanowią Prowincję.

§2. Na poziomie prowincjalnym Stowarzyszenie jest kierowane kolegalnie przez Radę.

§ 3. Rada Prowincjalna składa się z członków wybranych przez Radców Centrum Lokalnego. Składa się z odpowiedniej liczby Radców – od trzech do dwunastu – z Delegata Inspektorialnego SDB i Delegatki Inspektorialnej FMA z głosem czynnym.

§ 4. Każda Rada Prowincjalna wybierze spośród swoich członków świeckich:

- Koordynatora lub Koordynatorkę, mającego prawo wyboru spośród Radców swojego

wicekoordynatora

- Administratora
- Sekretarza
- Odpowiedzialnego za formację.

Radcy prowincjalni są wybierani na trzy lata i mogą być ponownie wybrani, bez przerwy, normalnie na następne trzy lata.

Art. 24 Obowiązki i zadania Rady prowincjalnej

§ 1. Aby zapewnić funkcjonowanie Stowarzyszenia w celu zachowania jego zadań apostołskich, w jedności z Radą światową, głównymi zadaniami są:

- planowanie, rozwój i koordynowanie oddziaływań formacyjnych i apostołskich członków
- rozwijanie współpracy pomiędzy centrami lokalnymi spotykając się z nimi i wspierając zaangażowanie się rad lokalnych
- ustalanie z lokalnymi radami drogi formacji wstępnej i permanentnej, zgodnie ze wskazaniami Stowarzyszenia
- troska o więzi z Towarzystwem Świętego Franciszka Salezego i Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki oraz innymi Grupami Rodziny Salezjańskiej
- wydawanie opinii przy nominowaniu własnego Delegata lub Delegatki prowincjalnej
- docenianie ważnych wydarzeń duchowych i ćwiczeń duchowych
- dbanie o inicjatywy sprzyjające wspieraniu wierności powołaniu stowarzyszonych i aktywnemu uczestnictwu w życiu Stowarzyszenia oraz animowanie tych wydarzeń
- przyjmowanie i analizowanie rozliczenia finansowego z zarządzania ekonomią Centrów lokalnych
- przyjmowanie rozliczeń finansowych z własnego zarządu ekonomicznego
- zwoływanie i organizowanie Kongresu prowincjalnego
- uczestnictwo w propozycjach Konferencji regionalnej
- zadbanie o administrowanie dobrami Stowarzyszenia
- przyjęcie Aspiranta po wysłuchaniu propozycji i zdania Rady lokalnej oraz zapytanie o aprobatę światowego sekretariatu wykonawczego

- wydawanie kolegialnego aktu o dymisji

[Propozycja: Karta magnetyczna do przedyskutowania na Zgromadzeniu światowym]

Art. 25. Obowiązki i zadania wewnątrz Rady prowincjalnej

Radcom ponoszącym różnorodną odpowiedzialność w zarządzaniu wewnątrz rady są powierzone różne obowiązki.

§ 1. Od koordynatora prowincjalnego oczekuje się:

- zwoływanie spotkań, przewodniczenie im, koordynowanie prac, dbanie o wykonanie postanowień
- reprezentowanie Stowarzyszenia i utrzymywanie stosunków w imieniu Rady z innymi organizacjami świeckimi i kościelnymi oraz innymi Grupami Rodziny salezjańskiej
- podejmowanie decyzji w nagłych przypadkach, w ramach kompetencji Rady, zdając z nich później sprawozdanie
- organizowanie wyborów dla odnowienia Rady, przygotowywanie sprawozdań do weryfikacji na koniec każdego trzylecia oraz troskliwe zadbanie o przekazanie władzy pomiędzy Radą odchodzącą i przychodzącą
- spotykanie się z Współpracownikami, którzy mają utrudnione regularne kontakty z Centrum lokalnym
- współpraca z Radcą światowym Regionu, wspierając jego inicjatywy i informując go o życiu i działalności Stowarzyszenia
- aktywne uczestniczenie w Radzie inspektorialnej Rodziny salezjańskiej.

§ 2. Zadaniem Administratora prowincjalnego jest:

- ożywanie solidarności ekonomicznej centrów lokalnych
- dbanie o dobra przynależące do Stowarzyszenia
- sugerowanie możliwych źródeł wsparcia i pomocy ekonomicznej
- uaktualnianie ksiąg rachunkowych
- przedstawianie bilansu aktywów i pasywów Radzie prowincjalnej
- dbanie o ustanowienie źródeł współodpowiedzialności za działania składkowe dla najpotrzebniejszych realiów stowarzyszenia

- przedstawianie rozliczenia finansowego Radzie światowej

§ 3. Od Sekretarza oczekuje się:

- redagowanie sprawozdań ze zebrań
- współodpowiedzialność z koordynatorem w podejmowaniu aktów prawnych względem Kościoła lub Społeczności świeckiej
- dbanie o uaktualnianie i przechowywanie dokumentacji archiwalnej Rady
- okresowe przekazywanie uaktualnionych danych Radzie światowej.

§ 4. Od odpowiedzialnego za formację oczekuje się:

- zredagowanie planu formacyjnego dla aspirantów do uzgodnienia z lokalnymi odpowiedzialnymi za formację
- zredagowanie programów permanentnej formacji na poziomie prowincjalnym
- dbanie o wszystkie specyficzne aspekty formacji w prowincji i śledzenie ich przebiegu.

Art. 26. Specyficzne obowiązki Rady prowincjalnej

§ 1. Zadaniem Rady prowincjalnej jest otwieranie i zamykanie centrów lokalnych odpowiednimi dekretemi, podpisywanymi przez koordynatora prowincjalnego, za aprobatą Inspektora SDB lub Inspektorki FMA.

Dla Centrum lokalnego mieszczącego się poza Dzielami SDB lub FMA konieczna jest pisemna zgoda Biskupa diecezjalnego.

§ 2. Połączenie Centrum lokalnego znajdującego się przy dziele FMA z Centrum lokalnym znajdującym się przy dziele SDB lub odwrotnie, spełnia się kolegiąlnym aktem Rady prowincjalnej, po wysłuchaniu właściwych Rad lokalnych, za zgodą właściwego Inspektora i Inspektorki, poprzez dekret Koordynatora lub samej Rady prowincjalnej.

Nowe Centrum lokalne przejmuje stan ekonomiczny poprzednich dwóch Centrów lokalnych, za wyjątkiem odmiennej decyzji Dekretu połączeniowego.

§ 3. Stowarzyszeni zaangażowani wewnątrz konkretnej salezjańskiej rzeczywistości apostolsko-wychowawczej mogą być miejscem narodzin grupy apostolsko-wychowawczej Salezjanów współpracowników, odnoszącej się do potrzeb dzieła salezjańskiego, wewnątrz którego działają.

Takie grupy, prowadzone przez Radcę Rady prowincjalnej, zaangażują się we włączanie świeckich działających przy tym dziele, dając im możliwość włączenia się do Stowarzyszenia.

§ 4. Rada prowincjalna zdefiniuje warunki ustanowienia centrów Salezjanów współpracowników tam, gdzie posłannictwo salezjańskie tego wymaga.

§ 5. Zadaniem Rady prowincjalnej jest ustanowienie, podczas spotkania zorganizowanego z różnymi Radami prowincjalnymi tego samego Regionu, Konferencji regionalnej.

§ 6. Zgromadzone Rady centrów lokalnych stanowią Kongres prowincjalny. Jego głównymi zadaniami są:

- ustanowienie kierunków i konkretnych wskazówek dla Rady prowincjalnej na polu formacji, posłannictwa i organizacji na poziomie prowincjalnym
- weryfikacja posunięć Stowarzyszenia w prowincji
- wybór Rady prowincjalnej

Kongres prowincjalny jest zwoływany przez koordynatora prowincjalnego przynajmniej co trzy lata, przy okazji odnowienia Rady prowincjalnej.

Art. 27. Koordynowanie na poziomie regionalnym

§ 1. Aby osiągnąć istotne zadania projektu życia apostolskiego i przysłużyć się skuteczniejszej żywotności i współpracy, Stowarzyszenie zapewnia sobie koordynację na poziomie światowym.

§ 2. Narody lub terytoria geograficzne o większej ilości prowincji tego samego języka i

kultury mogą ustanawiać, za zgodą Rady Światowej, Konferencję Regionalną. Podczas Kongresu regionalnego, zwołanego przez radcę światowego, zostaną ustanowione kryteria uczestnictwa i sposoby wyboru odpowiedzialnych samej konferencji.

§ 3. Zadaniem Konferencji regionalnej, jako organu koordynującego i animującego, jest służyć coraz skuteczniejszej współpracy w jedności pomiędzy Radami prowincjalnymi i Radą światową. Jest ona miejscem konfrontacji i komunikacji dla podzielenia się planami apostołskimi i formacyjnymi dla dobra całego Regionu.

§ 4. W skład konferencji regionalnej wchodzi:

- Radca światowy
- Odpowiedzialny za formację
- Odpowiedzialny za administrację
- Odpowiedzialny za sekretariat
- Koordynatorzy prowincjalni
- Delegat SDB
- Delegatka FMA.

§ 5. Regionalny Sekretariat Wykonawczy stanowią:

- Radca światowy
- Odpowiedzialny za formację
- Odpowiedzialny za administrację
- Odpowiedzialny za sekretariat
- Delegat SDB
- Delegatka FMA.

Radca światowy i odpowiedzialni za administrowanie, sekretariat i formację są wybierani przez kongres regionalny i trwają na stanowiskach sześć lat. Delegat i delegatka są wyznaczani przez właściwe konferencje inspektorów i inspektorek.

§ 6. Kongres Regionalny składa się z Rad prowincjalnych, i Regionalnego Sekretariatu Wykonawczego.

§ 7. Zadaniem kongresu regionalnego jest:

- zredagowanie dyrektorium dla funkcjonowania konferencji regionalnej
- wybranie radcy światowego regionu i odpowiedzialnych konferencji regionalnej
- okresowa weryfikacja stanu stowarzyszenia w regionie i danie wskazówek operacyjnych.

§ 8. Sposób spotkania, organizacja konferencji regionalnej i kongresu regionalnego są zdefiniowane w dyrektorium.

Art. 28. Przełożony Generalny

Wykonywanie posługi Przełożonego Generalnego przechodzi normalnie poprzez Radę światową Salezjanów współpracowników, przede wszystkim celem animowania całego Stowarzyszenia i koordynowania propozycji formacyjnych i apostolskich.

Art. 29. Rada światowa

§ 1. Rada światowa współpracuje z Przełożonym Generalnym w zarządzaniu i animowaniu Stowarzyszenia: formułuje ogólne wskazówki w porządku propozycji formacyjnych, apostolskich, organizacyjnych i administracyjnych powierzonych animowaniu przez radców światowych.

§ 2. Rada światowa składa się z:

- Koordynatora światowego
- Administratora światowego
- Sekretarza światowego
- Delegata światowego SDB
- Delegatki światowej FMA, reprezentującej Instytut Córek Maryi Wspomożycielki dla Salezjanów Kooperatorów przy ich dziełach
- Z tyłu Radców regionalnych ile jest Regionów Stowarzyszenia, zaaprobowanych

przez Przełożonego Generalnego.

§ 3. Zadaniemi Rady światowej jest:

- sprzyjanie łączności wszystkich Regionów z Przełożonym Generalnym
- znajomość rzeczywistości różnych Regionów i przedstawienie jej Przełożonemu Generalnemu
- dostarczanie Przełożonemu Generalnemu koniecznych i pożytecznych informacji, aby prowadzić do podjęcia decyzji i orientacji
- współpracowanie z Centralnym Sekretariatem Wykonawczym dla ułatwienia zarządzania Stowarzyszeniem, ze specyficznym odniesieniem do własnego Regionu.

§ 4. Specyficzne zadania radców światowych są definiowane przez obradującą Radę podczas pierwszego spotkania, zwyczajowo podczas nominowania koordynatora w ramach limitów przewidzianych w Projekcie życia apostołskiego, podczas przyjmowania specyficznego Dyrektorium.

W nim zostaną zdefiniowane również warunki uczestnictwa radców w zgromadzeniu Rady światowej.

§ 5. Rada światowa oceni w głosowaniu Dyrektywy przedstawione w analogicznym celu na poziomie Regionalnym i Prowincjalnym przez kompetentne władze.

§ 6. W Radzie światowej może uczestniczyć z racji swojego zadania Wikariusz Przełożonego Generalnego Zgromadzenia Świętego Franciszka Salezego, któremu powierzono zadanie animowania Zgromadzenia w sektorze Rodziny salezjańskiej.

§ 7. W Radzie światowej może uczestniczyć Radczyni Generalna z ramienia Rodziny salezjańskiej Instytutu Córek Maryi Wspomożycielki z racji zadania w Instytucie.

§ 8. Radca światowy Regionu zostaje wybrany przez Koordynatorów prowincjalnych Regionu, z którego pochodzą i przez taką liczbę Delegatów i Delegatesk Inspektorialnych

SDB i FMA, wyznaczonych przez zainteresowanych Inspektorów i Inspektorki, która nie przekroczy połowy głosujących Koordynatorów.

§ 9. Rada światowa przedstawi Przełożonemu Generalnemu, dla każdego Regionu, warunki wyboru Rady światowego. Mogą one nadchodzić także drogą korespondencyjną.

§ 10. Rada światowa, najwyższy wyraz reprezentacji Stowarzyszenia, gromadzi Salezjanów współpracowników z wszystkich regionów w jedno i wspólnie z Przełożonym Generalnym, zgodnie z kryteriami uczestnictwa i prawami organizacyjnymi określonymi każdorazowo zgodnie ze specyficznymi celami.

Rada światowa jest powoływana przeważnie dla:

- zaaprobowania zmian w Projekcie życia apostołskiego
- stawienia czoła zagadnieniom o specyficznej tematyce
- ustalenia linii działania w konkretnym temacie
- świętowania szczególnie ważnych chwil z życia i historii Zgromadzenia i Kościoła

§ 11. Rada światowa, poprzez zwyczajne i nadzwyczajne kongresy światowe, wyznacza temat, siedzibę i uczestników oraz troszczy się o organizację.

§ 12. Aby swoje działanie uczynić skuteczniejszym i bardziej funkcjonalnym, Rada światowa opiera się na Światowym Sekretariacie Wykonawczym, którego częścią jest Koordynator światowy, Radca Sekretarz światowy, Radca Administrator światowy, światowy Delegat SDB i światowa Delegatka FMA. Taki Światowy Sekretariat Wykonawczy może opierać się na współpracy i konsultowaniu Salezjanów współpracowników.

§ 13. Po pewnym okresie zastanowienia się Rady światowi dla Regionu, Delegat światowy SDB i Delegatka światowa FMA, proponują Przełożonemu Generalnemu listę trzech osób, z których nominuje Koordynatora światowego.

W tajnym skrutynium wybiera się Sekretarza światowego oraz Administratora światowego.

§ 14. Wybór wszystkich członków Rady światowej jest ważny przez sześć lat.

§ 15. Dyrektywy Rady światowej stają się wykonawcze po zaaprobowaniu przez Przełożonego Generalnego.

§ 16. Do prac w Radzie światowej mogą zostać zaproszeni Koordynatorzy światowi, delegaci i delegatki emerytowane bez prawa głosu.

Art. 30. Administrowanie dobrami Stowarzyszenia

Rada światowa administruje dobrami Stowarzyszenia na poziomie światowym i jest kompetentnym autorytetem do przekazywania Radom lokalnym i prowincjalnym pozwoleń do ustalania aktów nadzwyczajnej administracji i przenoszenia własności, które nie wymagają interwencji Stolicy Świętej.

Z wyłączeniem szczególnych przywilejów, dla ustanowienia aktów prawnych omawianych powyżej, należy przestrzegać wskazań właściwych Konferencji Episkopatu.

Art. 31. Końcowe dyspozycje

§ 1. Obecny Regulamin uzupełnia Projekt życia apostołskiego, zdefiniowany w Statucie Stowarzyszenia. Zawiera przepisy i wskazówki pozwalające wprowadzić w życie codzienne idee wyrażone w Statucie.

§ 2. Salezianie współpracownicy są zobowiązani przestrzegać i stosować obecny Regulamin. Aby dostosować i zaadoptować do problematyki terytorialnej Stowarzyszenia zasady i przepisy w nim zawarte, struktury animacji i zarządzania przewidziane na poziomie lokalnym, prowincjalnym i regionalnym mogą przedstawić odpowiednie Dyrektywy integrujące i dostosowujące specyficzne aspekty Regulaminu, dotyczące zarządu i animowania Centrów.

§ 3. Dyrektywy są przedkładane do zaaprobowania kompetentnej Radzie (lokalnej/prowincjalnej), która je aprobuje absolutną większością głosów i przedstawia

Radzie światowej celem definitywnej aprobaty.

W przypadku Konferencji regionalnej, Dyrektywy będą przedłożone Kongresowi regionalnemu i przedstawione Radzie światowej celem ostatecznego zatwierdzenia.